

عنوان مقاله:

بررسی آموزش زرگری صابئین مندائی با نگاهی به نظام آموزش سنتی بر پایه فتوت نامه ها

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری حقوق و علوم انسانی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

احد روان جو

راحله مرزبان

خلاصه مقاله:

صابئین مندائی قومی از تبار حضرت آدم (ع) و اهل کتاب هستند که از اورشلیم به ایران آمدند و پس از سکونت در ایران به دلیل مناسک دینی خود و نیاز به آب، در کنار رود کارون در شهرهای استان خوزستان جمع شدند. مندائیان در زمینه اقتصادی و تامین نیازهای معیشتی به دلیل عوامل سیاسی جامعه و محدودیت های دینی خود از تجارت پرهیز کرده و به کشاورزی و دامداری در مقیاس کوچک روی آورده و بعد وارد صنعت زرگریو آهنگری شدند. ابتدا به ساختن ابزار و ادوات کوچک مشغول شدند و سپس متوجه ارزش کار بر روی طلا و نقره شده و کارگاه هایی را تاسیس کردند. از آنجا که مندائیان مردمی مذهبی و مبادی آداب در دین خود هستند، ویژگیها و اخلاق جوانمردی سفارش شده در مذهبشان در شغل و حرفه آنها نیز تاثیرگذار و مشهود است. روش پژوهش این مقاله به شیوه کیفی و با استناد به کتب و مقالات علمی و مصاحبه با افراد معتبر سعیدارد تا شیوه های آموزش در حرفه زرگری صابئین را براساس آموزش های سنتی گذشته که برپایه مروت و آیین های جوانمردی انجام می شد و متکی بر فتوت نامه ها و مراسمات خاص بود به روش توصیفی- تحلیلی مورد کنکاش قرار دهد. هدف این مقاله شناخت و بررسی آموزش سنتی حرفه و هنر زرگری در میان صابئین مندایی است. طبقنتایج به عمل آمده هیچ منبع مکتوب یا فتوت نامه ای در رابطه با شیوه آموزش زرگری در صابئین در دستنیست اما با بررسی این حرفه در گذشته و اکنون و اظهارات صاحب نظران و پیشکسوتان آن به نظر می رسد برخی ویژگی های آموزش های سنتی و آیینهای جوانمردی در میان صابئین در گذشته رواج داشته و تا امروز نیز ادامه یافته است.

کلمات کلیدی:

آموزش سنتی، فتوتنامه، صابئین مندائی، زرگری صابئین، آموزش زرگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1848397>

